

e-mail

Geachte,

Bijgaand ons bericht aan _____ inzake de interpretatieverschillen over de WTR2.

Wij verzoeken DNB om bijgaande opinie mee te nemen in de consultatie.

Memo

Inleiding

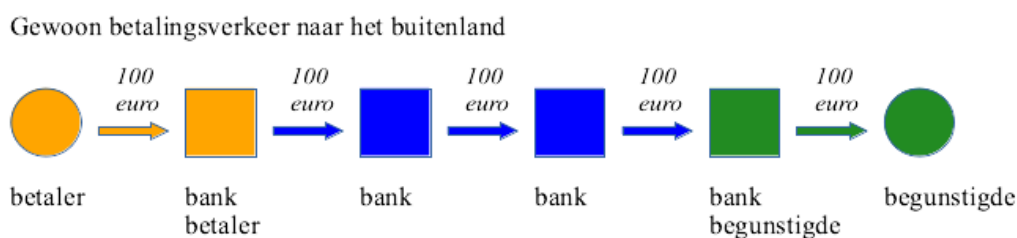
Aan de orde is uw vraag of [bank], die een relatie heeft met uw cliënten, geldtransactiekantoren, ook wel als 'money transfer operators' (MTO's) aangeduid, op juiste gronden verzoekt om de complete transactiegegevens die uw cliënten op grond van eigen verplichtingen op grond van artikel 4 van de tweede Wire Transfer Regulation ('Wtr2')¹ dienen te voegen bij geldovermakingen. In die transactiegegevens zijn veel persoonsgegevens opgenomen, zodat alleen al daarom een wettelijke grondslag vereist is om die gegevens aan derden te verstrekken.

De bank heeft dit verzoek op 11 maart 2022 aan MTO's gedaan en beroept zich voor de grondslag van de vermeende verplichting op de Wtr2 terwijl deze verordening lang geleden - op 26 juni 2015 - van toepassing is geworden. Het doet merkwaardig aan dat de bank de vermeende verplichting pas bijna zeven jaar na van toepassing worden van de verordening heeft ontdekt.

Achtergrond

De kern van Wtr2 is dat bepaalde transactiegegevens moeten worden 'meegestuurd' bij iedere afzonderlijke betalingstransactie. Bij bankbetalingen kan de gang van zaken vereenvoudigd als volgt worden weergegeven, waarbij in het voorbeeld 100 euro wordt betaald door een betaler aan een buitenlandse begunstigde: **Plaatje 1**

1

Op grond van Wtr2 dient de bank van de betaler gegevens inzake betaler en begunstigde mee te sturen aan de tweede bank (eerste blauwe blokje), die bank stuurt dezelfde gegevens mee aan de derde bank (tweede blauwe bank), die wederom de gegevens mee stuurt aan de bank van de begunstigde.

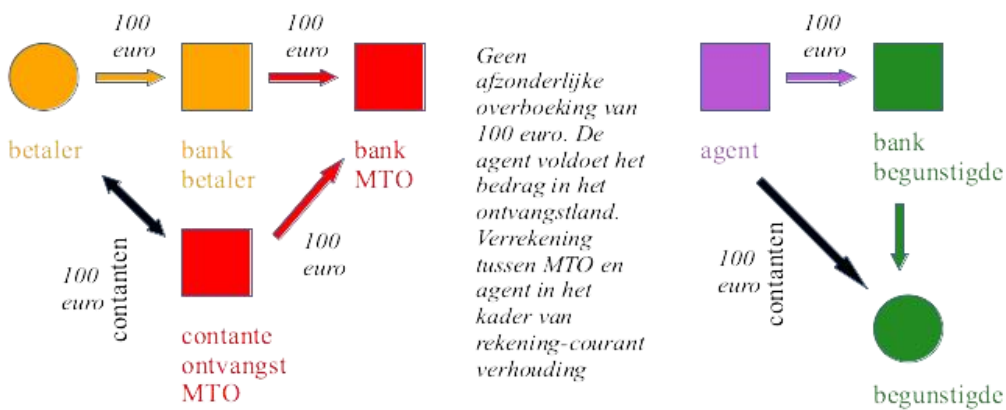
In het systeem van Wtr2 worden de twee banken die in bovenstaand voorbeeld met blauwe blokjes zijn aangeduid, 'intermediaire betaaldienstverleners' genoemd. De individuele betalingen worden 'geldovermaking' genoemd.

Bij MTO's is de gang van zaken anders. Vaak wordt er gebruik gemaakt van buitenlandse agenten. In dat geval ziet de gang van zaken er schematisch zo uit:

¹ Verordening (EU) 2015/847.

Plaatje 2

MTO betalingsverkeer met agenten in ontvangstlanden

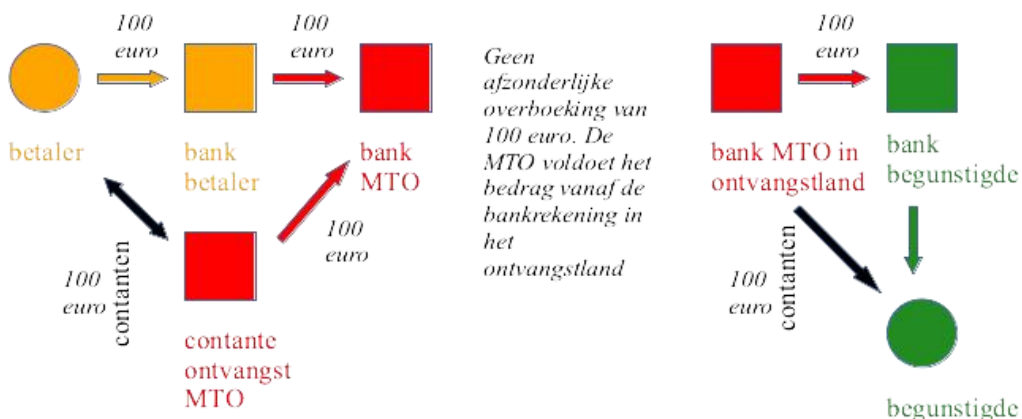

NB In dit schematische overzicht zijn de complianceprocessen weg gelaten

Het komt ook voor dat de MTO een eigen bankrekening in het ontvangstland heeft. Dan is de schematische weergave als volgt:

Plaatje 3

MTO betalingsverkeer met eigen bankrekeningen in ontvangstlanden

NB In dit schematische overzicht zijn de complianceprocessen weg gelaten

De hiervoor beschreven werkwijzen zijn al gedurende lange tijd gebruikelijk bij MTO's in Nederland en daarbuiten. Daarin ontbreken intermediaire betaaldienstverleners.

De bank stelt zich nu inzake de werkwijze die is beschreven in plaatje 3 op het standpunt dat zij als bank van de MTO 'intermediaire betaaldienstverlener' is, met als gevolg dat de MTO bij alle transacties de verplichte transactiegegevens zou moeten meesturen aan de bank. De bank wenst aanpassing van de werkwijze door MTO's, zodat de facto gebeurt wat in plaatje 1 is getoond (zie ook de toelichting hierna). Daar hebben de MTO's bezwaar tegen.

Onderbouwing

Opvallend is dat in de berichten die de bank aan MTO's respectievelijk aan hun brancheorganisatie ² heeft gestuurd geen juridische onderbouwing van die vermeende verplichting is te vinden.

In de brief van 11 maart 2022 van de bank aan de MTO's wordt verwezen naar artikel 4 Wtr2. Dat artikel heeft betrekking op de eigen verplichting van betaaldienstverleners (in de verordening betalingsdienstaanbieders genoemd), onder meer MTO's, om bepaalde gegevens bij geldovermakingen te voegen. Vervolgens stelt de bank zich op het standpunt dat zij een 'intermediaire betaaldienstverlener' zou zijn in relatie tot haar betalingsverkeer met de MTO's, wat niet door de bank wordt onderbouwd.

In de brief van 15 juni 2022 van de bank aan de advocaat van de brancheorganisatie wordt alleen uitgelegd wat de gevolgen zijn van het zijn van 'intermediaire betaaldienstverlener', maar niet *waarom* dat het geval zou zijn. Later in die brief wordt gezegd dat er sprake zou zijn van bevoorschotting respectievelijk bulkbetalingen die onder Wtr2 vallen. Ook hier ontbreekt een juridische onderbouwing.

In de e-mail van 24 maart 2023 schrijft de vertegenwoordiger van de bank dat Wtr2 niet aan de orde is als de betaling in het buitenland plaats vindt door een agent (de MTO wordt in deze tekst als 'MSB' aangeduid, wat niet helemaal hetzelfde is):

There was one open question from the final meeting raised by . In the situation where an MSB executes payments acting as an agent of another MSB, does the MSB have to comply with WTR2 and include the underlying payer and payee in the payment to the MSB? We have concluded that WTR2 does not apply in that situation.

De bank erkent dat er in het betalingsverkeer dat schematisch is weergegeven in plaatje 2 geen sprake is van een intermediaire betaaldienstverlener. In het betalingsverkeer met een eigen bankrekening in het ontvangstland, zoals beschreven in plaatje 3, denkt de bank er anders over, zonder dat te motiveren. Elders in de e-mail geeft de bank toe dat zij het betalingsverkeer anders willen inrichten, nl. op zodanige manier dat de bank alsnog intermediaire betaaldienstverlener wordt (rode markering door mij):

*During workshop 5, we concluded that the only feasible solution was for MSBs to **migrate to executing single payments** and provide the required underlying payer and payee information using the new ISO payment formats*

Anders gezegd: de bank wil van de werkwijze beschreven in plaatje 3 overgaan naar de werkwijze van plaatje 1. Zoals hierna onder het kopje 'Wire Transfer Regulation' wordt toegelicht betekent dat een juridisch correcte werkwijze (waarbij de bank geen intermediaire betaaldienstverlener is) wordt vervangen door een werkwijze met afzonderlijke betalingstransacties ('geldovermakingen') zoals beschreven in plaatje 1.

Nu MTO's bij andere Nederlandse banken en bij banken in andere landen niet met bancaire verzoeken gelijksoortig aan die van de onderhavige bank te maken krijgen, en nu zowel in Wtr2 als in de voorganger *Verordening (EG) nr. 1781/2006* (Wtr1), de systematiek inzake het voegen van gegevens bij geldovermakingen hetzelfde is, ligt het voor de hand dat de bank een zorgvuldige en gedetailleerde juridische onderbouwing verschaft. Het ontbreken van die onderbouwing doet vermoeden dat de juridische grondslag ontbreekt.

Verwijzing naar de richtlijnen van de Europese financiële toezichthouders ³ (zoals de bank in haar brief van 11 augustus 2022 doet) kan de bank niet baten, omdat die toezichthoudersrichtlijnen geen extra verplichtingen in het leven kunnen roepen. Een eventuele verplichting van MTO's om betalingsgegevens aan de bank te verschaffen, zal een grondslag in de verordening moeten hebben.

Zoals bekend schrijft Europees recht voor dat voor verwerking van persoonsgegevens een wettelijke grondslag aanwezig dient te zijn en dat die wettelijke grondslag voldoet aan eisen van onder meer

² De Nederlandse Vereniging van Geldtransactiekantoren (NVTGK).

³ De European Supervisory Authorities, de ESAs.

doelmatigheid en proportionaliteit⁴. Derhalve zal zorgvuldig onderbouwd moeten kunnen worden dat die grondslag er is voor de door de bank gevraagde gegevens.

Hierna wordt toegelicht dat de bank de bank ten onrechte veronderstelt dat zij intermediaire betaaldienstverlener is als de MTO in het ontvangstland gebruik maakt van een eigen bankrekening bij een lokale bank (werkwijze plaatje 3).

Wire Transfer Regulation

De basissystematiek van de Europese Wire Transfer Regulation is al sinds lange tijd hetzelfde. Een meer uitvoerige uitwerking is in **bijlage 1** te vinden. Kern van de systematiek is bij 'geldovermakingen' in de keten van betalingsdienstaanbieders bepaalde gegevens over de betaler en de begunstigde moeten worden mee gegeven.

Vanaf het begin van de Wtr is het begrip 'geldovermaking' gedefinieerd als een individuele betalingstransactie door een betaler aan de begunstigde, waarvan in plaatje 1 een voorbeeld is gegeven. Die geldovermakingen kunnen ook gebundeld worden, wat in Wtr2 als 'blokovermaking' wordt aangeduid en nog steeds op individualiseerbare overmakingen betrekking heeft. De kern van de definitie luidt⁵:

„geldovermaking”: een transactie die namens een betaler ten minste ten dele langs elektronische weg door een betalingsdienstaanbieder wordt verricht met de bedoeling via een betalingsdienstaanbieder geldmiddelen beschikbaar te stellen aan een begunstigde

Uit de ontvangen gegevens leid ik af dat de betalingstransacties van uw cliënten via de bank niet voldoen aan de definitie van 'geldovermakingen' in Wtr2, wat tot gevolg heeft dat Wtr2 niet van toepassing is en dat voor zover nodig de uitzondering van artikel 2 lid 4 sub c Wtr2 van toepassing is. Dat komt omdat de eventuele overboekingen vanaf de rekening bij niet betrekking hebben op 'geldovermakingen' (in de e-mail van 24 maart jl. als 'executing single payments' aangeduid) maar op eigen betalingen door de MTO, bijvoorbeeld op de eigen rekening in het buitenland. Een relatie met individuele betalingstransacties ontbreekt. Gevolg daarvan is dat de bank geen intermediaire betaaldienstverlener is, aangezien dat begrip aan 'geldovermakingen' is gekoppeld.

Vooralsnog zie ik derhalve geen reden te veronderstellen dat de bank in relatie tot uw cliënten als 'intermediaire betaaldienstverleners' kan worden aangemerkt, zeker niet nu dit begrip al sinds 1 januari 2007 in de verordeningen voorkomt en is gekoppeld aan de rol bij geldovermakingen door een betaler aan een begunstigde. Dat betekent dat de bank ten onrechte verzoekt om aanpassing van de werkwijze en om aanlevering van de gegevens als bedoeld in artikel 4 Wtr2 die door de MTO's worden geregistreerd.

⁴ Zie artikelen 7 en 8 van het Europese Handvest en voorts artikel 6 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Lees ook de VN resolutie van 16 september 2019 over het recht op privacy in het digitale tijdperk, https://digitallibrary.un.org/record/3837297/files/A_HRC_RES_42_15-EN.pdf?ln=en, die overheden opdraagt ondernemingen niet te verplichten tot maatregelen die willekeurig of onrechtmatig ingrijpen op de gegevensbeschermingsrechten van burgers, waaronder schade veroorzaakt door het verzamelen, verwerken, opslaan en delen van gegevens en het opstellen van profielen, en het gebruik van geautomatiseerde processen en machinaal leren: "To refrain from requiring business enterprises to take steps that interfere with the right to privacy in an arbitrary or unlawful way, and to protect individuals from harm, including that caused by business enterprises through data collection, processing, storage and sharing and profiling, and the use of automated processes and machine learning". Door juridische wetenschappers, onder meer door Carolin Kaiser, in *Privacy and Identity Issues in Financial Transactions*, 2018, https://pure.rug.nl/ws/portalfiles/portal/65647303/Complete_thesis.pdf, is geconstateerd dat het groeiend aantal internationale systemen van uitwisseling van persoonsgegevens op gespannen voet staat met de beginselen van gegevensminimalisatie in het gegevensbeschermingsrecht. Het gaat echter het bestek van dit memo te buiten om hier dieper op in te gaan.

⁵ Zie de bijlage voor de complete definitie.

Overigens – voor zover de onderhavige geldovermakingen wel onder de definitie zouden vallen – is in de Wtr2 een uitzondering opgenomen voor betalingsverkeer tussen financiële instellingen ⁶.

Nu een grondslag in de Wtr2 ontbreekt, betekent dit voorts dat het verzoek van de bank in strijd is met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), die in artikel 6 een grondslag voor verwerking van persoonsgegevens eist en in strijd is met artikelen 7 en 8 van het Europese Handvest. In het onderhavige geval is de enig denkbare grondslag te vinden in artikel 6 lid 1 sub c) AVG (voldoen aan een wettelijke verplichting), waarbij in lid 3 van hetzelfde artikel de eis wordt gesteld dat de rechtsgrond voor verwerking is vastgesteld bij Unierecht of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en dat aan in lid 3 vermelde overige eisen wordt voldaan.

⁶ Artikel 2 lid 4 aanhef en sub c Wtr2, "*Deze verordening is niet van toepassing op: (...) c) geldovermakingen waarbij zowel de betaler als de begunstigde een betalingsdienstaanbieder is die voor eigen rekening handelt*".

Bijlage 1 – De Europese Wire Transfer Regulations

Sinds 1 januari 2007 dienen Europese betalingsdienstaanbieders de Europese Wire Transfer Regulation toe te passen.

Verordeningen betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie – Wtr1, Wtr2 en Wtr3

De EU is inmiddels toe aan de derde verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie:

- De verplichting voor betalingsdienstaanbieders om bij betalingstransacties gegevens toe te voegen is in Europa geïntroduceerd door middel van *Verordening (EG) nr. 1781/2006*⁷, ‘Wtr1’. Deze verordening is op 1 januari 2007 van toepassing geworden.
- Met ingang van 26 juni 2015 is Wtr1 vervangen door *Verordening (EU) 2015/847*⁸, ‘Wtr2’. Deze verordening is vanaf 26 juni 2015 van toepassing op alle betalingstransacties in de EU. Wtr2 gaat echter eveneens verdwijnen.
- Op 31 mei 2023 is *Verordening (EU) 2023/1113*⁹ (hierna: ‘Wtr3’) tot stand gekomen. Deze verordening is met ingang van 30 december 2024 van toepassing op alle betalingstransacties. De belangrijkste wijziging die Wtr3 brengt is dat cryptotransacties onder de reikwijdte worden gebracht.

Systematiek

Kern van de verordening is dat individuele transacties door de keten moeten worden gevolgd. Dat volgt uit de definitie in artikel 3 lid 9 Wtr2¹⁰:

„geldovermaking”: een transactie die namens een betaler ten minste ten dele langs elektronische weg door een betalingsdienstaanbieder wordt verricht met de bedoeling via een betalingsdienstaanbieder geldmiddelen beschikbaar te stellen aan een begunstigde, ongeacht of de betaler en de begunstigde een en dezelfde persoon zijn en ongeacht of de betalingsdienstaanbieder van de betaler en die van de begunstigde dezelfde zijn, waaronder inbegrepen:

a) een overmaking als omschreven in artikel 2, punt 1), van Verordening (EU) nr. 260/2012;

b) een automatische afschrijving als omschreven in artikel 2, punt 2), van Verordening (EU) nr. 260/2012;

c) een binnenlandse of grensoverschrijdende geldtransfer als omschreven in artikel 4, punt 13), van Richtlijn 2007/64/EG;

⁷ Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler.

⁸ Verordening (EU) 2015/847 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1781/2006.

⁹ Verordening (EU) 2023/1113 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2023 betreffende bij geldovermakingen en overdrachten van bepaalde cryptoactiva te voegen informatie en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849.

¹⁰ In Wtr1 zijn gelijksoortige definities opgenomen.

d) een overmaking waarbij is gebruikgemaakt van een betaalkaart, een elektronischgeldinstrument, een mobiele telefoon of elk ander digitaal of informatietechnologisch vooruit- of achteraf betaald toestel met soortgelijke kenmerken;

Het gaat om “een transactie die namens een betaler ten minste ten dele langs elektronische weg door een betalingsdienstaanbieder wordt verricht” (onderstreping door mij).

De transacties kunnen ook gebundeld worden, wat in Wtr2 als ‘blokovermaking’ wordt aangeduid en wat wordt gedefinieerd als:

„blokovermaking”: een bundel van verscheidene afzonderlijke geldovermakingen die zijn samengebracht met het oog op de doorzending ervan

Hierbij kan worden gedacht aan een werkgever die salarissen aan werknemers betaalt. Uit de considerans bij Wtr3 blijkt dat het deze betekenis heeft, want in (40) staat:

(40) Wat betreft geldovermakingen van een enkele betaler aan meerdere begunstigden die als blokovermaking worden verzonden en waarin afzonderlijke geldovermakingen vanuit de Unie naar buiten de Unie zijn opgenomen, moet ervoor worden gezorgd dat bij deze afzonderlijke geldovermakingen alleen het betaalrekeningnummer van de betaler of de unieke identificatiecode van de transactie wordt gevoegd, alsook volledige informatie over de begunstigde, mits het batchbestand volledige informatie over de betaler bevat waarvan de juistheid is gecontroleerd, en volledige informatie over de begunstigde die volledig traceerbaar is.

Vanaf het begin (dus zowel in Wtr1, Wtr2 als Wtr3) is de gedachte dat geldovermakingen kunnen gevolgd in de keten. Ook de betalingsdienstaanbieders die een tussenschakel zijn tussen de betalingsdienstaanbieder van de betaler en de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde dienen te zorgen dat de vereiste gegevens met de geldovermaking worden meegestuurd. Die tussengeschakelde betalingsdienstaanbieders worden in de verordeningen als ‘intermediaire betalingsdienstaanbieders’ aangeduid (artikel 3 lid 6 Wtr2).

Voorts geldt al vanaf het begin van de Wtr-verordeningen een uitzondering voor het betalingsverkeer tussen betalingsdienstaanbieders onderling (artikel 2 lid 4 sub c Wtr2), wat overigens alleen van belang is als de transactie valt onder de definitie van geldovermaking van artikel 3 lid 9 Wtr2.

Blijkens de ontvangen gegevens gaat het bij de transacties waar de bank op doelt niet om geldovermakingen voor individuele betalers of begunstigden (dus individuele / individualiseerbare transacties zoals bedoeld in artikel 3 lid 9 Wtr2).

Het standpunt van de bank is onbegrijpelijk in het licht van het feit dat de systematiek in achtereenvolgens Wtr1, Wtr2 en Wtr3 steeds hetzelfde is gebleven. Voorts erkent de bank dat zij geen intermediaire betaaldienstverlener is als een agent in het ontvangstland de betaling aan de begunstigde verricht, wat niet verschilt van betaling door de MTO vanaf de eigen rekening in het ontvangstland.

De begrippen ‘intermediaire betalingsdienstaanbieder’ en ‘blokovermakingen’ komen al sinds 1 januari 2007 in de Europese regelgeving inzake bij geldovermakingen te voegen informatie voor. En er zijn geen aanwijzingen dat de systematiek is gewijzigd.

De Europese verordeningen zijn gebaseerd op aanbeveling 16 van FATF¹¹, Recommendation 16 (wire transfers), die blijkens de toelichting (interpretive note) dezelfde systematiek kent. Ook hier is sprake van individuele transacties, zo blijkt uit de definitie van ‘Wire transfer’:

Wire transfer refers to any transaction carried out on behalf of an originator through a financial institution by electronic means with a view to making an amount of funds available to a beneficiary person at a beneficiary financial institution, irrespective of whether the originator and the beneficiary are the same person.

¹¹ FATF (2012-2023), International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation, FATF, Paris, France,

Ik bespreek hierna achtereenvolgens de definitie van ‘intermediaire betalingsdienstaanbieder’ in Wtr1, Wtr2 en Wtr3.

Wtr1

De intermediaire betalingsdienstaanbieder komt al voor in Wtr1 en wordt in die verordening gedefinieerd als

betalingsdienstaanbieder die noch de betalingsdienstaanbieder van de betaler, noch de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde is en die betrokken is bij de uitvoering van geldovermakingen

In hoofdstuk IV van Wtr1 is vermeld dat intermediaire betalingsdienstaanbieders er voor zorgen dat alle ontvangen informatie over de betaler welke bij een geldovermaking is gevoegd, bij de overmaking blijft.

Ook de blokoevermaking is in Wtr1 opgenomen:

meerdere afzonderlijke geldovermakingen die zijn gebundeld met het oog op de transmissie ervan

Uit artikelen 7 en 8 van Wtr1 blijkt dat dit gebundelde betalingen zijn door één betaler.

Wtr2

In Wtr2 is de definitie van intermediaire betalingsdienstaanbieder iets aangepast, maar komt op hetzelfde neer:

een betalingsdienstaanbieder die niet de betalingsdienstaanbieder van de betaler of van de begunstigde is en die een geldovermaking ontvangt en overmaakt namens de betalingsdienstaanbieder van de betaler of van de begunstigde of namens een andere intermediaire betalingsdienstaanbieder

Deze definitie maakt duidelijk dat de intermediaire betalingsdienstaanbieder een tussenschakel is bij individuele betalingstransacties, immers er wordt gesproken over ‘een geldovermaking’ tussen betaler en begunstigde. Het begrip ‘geldovermaking’ heeft op individuele betalingstransacties betrekking en is in het definitie artikel van Wtr2 omschreven als:

een transactie die namens een betaler ten minste ten dele langs elektronische weg door een betalingsdienstaanbieder wordt verricht met de bedoeling via een betalingsdienstaanbieder geldmiddelen beschikbaar te stellen aan een begunstigde, ongeacht of de betaler en de begunstigde een en dezelfde persoon zijn en ongeacht of de betalingsdienstaanbieder van de betaler en die van de begunstigde dezelfde zijn, waaronder inbegrepen:

- a) een overmaking als omschreven in artikel 2, punt 1), van Verordening (EU) nr. 260/2012;*
- b) een automatische afschrijving als omschreven in artikel 2, punt 2), van Verordening (EU) nr. 260/2012;*
- c) een binnenlandse of grensoverschrijdende geldtransfer als omschreven in artikel 4, punt 13), van Richtlijn 2007/64/EG;*
- d) een overmaking waarbij is gebruikgemaakt van een betaalkaart, een elektronischgeldinstrument, een mobiele telefoon of elk ander digitaal of informatietechnologisch vooruit- of achteraf betaald toestel met soortgelijke kenmerken;*

De definitie van blokoevermaking in Wtr2 is ten opzichte van Wtr1 taalkundig iets anders maar betekent hetzelfde :

een bundel van verscheidene afzonderlijke geldovermakingen die zijn samengebracht met het oog op de doorzending ervan

Uit de considerans bij Wtr2 blijkt wat met blokoevermakingen wordt bedoeld:

(21) Wat betreft geldovermakingen van een enkele betaler aan meerdere begunstigden die als blok worden verzonden waarin afzonderlijke geldovermakingen vanuit de Unie naar buiten de Unie zijn

opgenomen, moet ervoor worden gezorgd dat bij deze afzonderlijke geldovermakingen alleen het betaalrekeningnummer van de betaler of de unieke identificatiecode van de transactie wordt gevoegd, alsook volledige informatie over de begunstigde, mits het batchbestand volledige informatie over de betaler bevat waarvan de juistheid is gecontroleerd, en volledige informatie over de begunstigde die volledig traceerbaar is.

Uit die considerans kan worden afgeleid dat niet is beoogd aan deze begrippen een andere betekenis toe te kennen dan in Wtr1.

Wtr3

In Wtr3 is de definitie van intermediaire betalingsdienaarbieder hetzelfde als in Wtr2. De definitie van blokevermaking is alleen aangepast, doordat overdrachten van cryptoactiva zijn toegevoegd.

Proefschrift

In februari 2023 is J.A. Jans gepromoveerd op het proefschrift ‘Towards a level-playing field between Banks and non-Banks in the European market for electronic payments’¹². In paragraaf 6.3 van het proefschrift wordt uitgebreid ingegaan op de systematiek van de verordeningen en wordt duidelijk dat het bij geldovermakingen gaat om individuele betalingen, bijvoorbeeld in paragraaf 6.3.1:

The WTR, which entered into force in 2006, obliged PSPs²⁴ to pass on certain information regarding the identity of the payer when processing Payments, thereby enabling NCAs to identify the payer of a particular Payment.²⁵

24 Article 1 WTR defines a ‘PSP’ as a natural or legal person whose business includes the provision of transfer of funds services. 25 See Article 5(1) WTR.

¹² Jans, J. A. (2023). Towards a level-playing field between Banks and non-Banks in the European market for electronic payments. [PhD-Thesis - Research and graduation internal, Vrije Universiteit Amsterdam]. s.n. <https://doi.org/10.5463/thesis.81>